

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

1. Мениджър: Политическия и пазарен отпечатък на откритото Ени газово супернаходище край Египет
2. Бюрократични проблеми пред реформирането на сектора за природен газ в Турция
3. Кюрдистан продължава да повишава износа на собствен петрол
4. Евтиният втечен природен газ /LNG/ направи от Катар нова енергийна суперсила
5. Total се отказа напълно от проучванията за шистов газ в Дания
6. Повечето от природния газ, консумиран в Съединените щати се добива в страната
7. Измамите със слъчева енергия са тъмната страна на Ню Йорк
8. ENI откри голямонаходище на газ в Shorouk Block, разположен в морето на Египет
9. Индикативна „справедлива“ цена на дизела и бензина за седмицата 07.09-13.09?

Newsletter Content

1. Manager: Political and market footprint of Eni discovered super gas field near Egypt by Ilian Vassilev
2. Reforming Turkey's natural gas sector: a bureaucratic problem by Aura Sabadus
3. Oil Price Intelligence Report: Kurdistan continues to ramp up oil exports on its own
4. Qatar's dirt-cheap LNG is making it the new energy superpower by Stanley Reed
5. Total Abandons Shale Gas Exploration At Well In Denmark
6. Most of the natural gas consumed in the United States is produced domestically
7. Solar Energy Scams Go Dark in New York, by Tom Shepstone
8. Eni Makes Massive Gas Discovery at Shorouk Block, Offshore Egypt
9. Benchmark "fair" price of diesel and gasoline for the week 07.09-13.09?

Мениджър: Политическия и пазарен отпечатък на откритото от Ени газово супернаходище край Египет

*Илиян Василев- Managing Partner
Innovative Energy Solutions Ltd.*

Новините за нови находища - малки, поголеми, свръхголеми – не престават да заливат световните новинарски ленти. Не направи изключение и находището, което италианската компания Ени откри в египетски води. И пак по традиция тръгнаха супер коментари, достойни за мащаба на супер находището. По традиция се включиха и геополитическите анализатори, които предвещават едва ли не прекрояване на геополитическата карта на Източното Средиземно море, в това число кошмарни дни за находищата, открити до този момент в крайбрежието на Израел, Кипър и Палестина.

Това, че Египет ще спечели, е въвн от съмнение. При това далеч преди да започнат да текат газовите потоци от находището към страната и за износ. Със сигурност компанията Ени ще спечели най-много и най-рано от всички, още в момента, в който вероятни и възможни запасите станат доказани и се наместват в баланса на компанията.

Няма да влизам в подробностите, обичайни за анализи, които правим за клиенти, защото тук детайлите не са толкова важни.

Ще се спра на основните/ темелни фактори и изводи, които да позволят на читателите да се ориентират при всяка следваща новина и да отсеят "плевата от зърното".

Първо, находището е действително доста голямо, щом е над трилион кубически метра. Но ще минат най-малко 5-7 години, докато първите количества природен газ стигнат до европейския пазар. Ако разбира се приемем, че той е естествената цел. Дотогава всяко друго находище, което може да развие и доставя реален газ в битката за пазарна ниша в Европа, ще има предимство пред египетското находище, особено ако е покрило първоначалните си развойни разходи. Тези, които идват на пазар, който образно казано деградира, по-късно ще имат все по трудни битки за клиенти.

Второ, читателите трябва да си дават сметка, че най-голямото находище в света - Парс, което се разделя между Иран и Катар, на практика бе открито за глобалния пазар след свалянето на санкциите срещу Техеран. Днес е не по-малко предизвикателството да откриеш голямо газово находище, да реализираш рентабилен добив и да осигуриш дългосрочни договори за изкупуване. Затова производителите купуват "на едро", или обменят активи с индустрия, която консумира големи количества природен газ.

Трето, най-големият проблем при прогнозиране на европейския и глобалния газов пазар е невъзможността да се докаже

устойчив и съизмерим с откритите нови находища в света и региона аналогичен ръст в потреблението. Напротив - още днес превишението, при това само за Европа, е огромно – „Газпром“ няма къде да реализира над 180 милиарда кубически метра от възможния за добив газ в Европа. Големите планове за осигуряване на близо 100 милиарда на китайския газов пазар - си остават само планове - нито западният /Алтайският/ нито източният /Силата на Сибир/ маршрути реализират някакъв напредък. Което означава, че в обозримо бъдеще, особено в хоризонта на текущи и бъдещи открития на газови находища, фундаментално значение ще има битката за достъп до пазар и осигуряването на продажби. Което поставя купувачите в привилегировано положение и без остра нужда да се обвързват с когото и да било - особено дългосрочно и за фиксирана цена. Пълна илюзия е, че както досега, неудачите в газовия добив ще се компенсират от съпътстващ добив на суров петрол. При нефта прогнозите за добив, потребление и цени се не по-малко неутешителни.

Четвърто, откритието в египетската икономическа зона, ще засили битката за контрол върху преносните трасета - за осигуряване на капацитет и достъп по Южния газов коридор до Южна и Югоизточна Европа. Ако плановете на Израел за допълнителни икономически дивиденди от продажбите на природен газ за съседите от находищата Тамара, Левиатан и другите ще пострадат, то какво да кажем за добивания природен газ в Иракски Кюрдистан и Азербайджан? Не случайно в Баку изпитват нарастващи притеснения.

Сгъстват се облаците за добиващите компании - особено за „Газпром“ в нашия регион, тъй като най-динамичните промени на европейския газов пазар са свързани с разкрити и възможни значителни нови газови потоци към Европа от юг, от югоизток /Иран, Катар и Ирак/ и от изток - Азербайджан и Туркменистан /транскаспийския газопровод/.

Утешението на „Газпром“, че ще успее да си осигури дялове на пазара - в това число спотовия - в Северозападна Европа, чрез разширение на Северен поток - 2, с което да компенсира загубите по Южния коридор и блокирането на Турски поток, са повече от илюзорни. Не са далеч от истината анализите, които свързват военната намеса на Русия в Сирия с желанието ѝ да проектира военна сила в региона, там където губи битката за енергийните трасета и пазари.

С или без Турски поток – „Газпром“ няма шанс да устои на пазарния натиск на такива мощни и по-евтини производители на газ от юг, още повече, че дори в най-големия пазар има спад – Турция расте по-бавно икономически, а заедно с това и потреблението ѝ на природен газ. Никъде в Европа, с изключение на Централна и Източна Европа /за да измести руския газ до нормалните равнища на балансирания пазар/, не се очертават нови ниши за продажба на значителни количества нов газ, които да бъдат съпоставими с откритите количества в Средиземно море, Близкия изток и Каспийско море. Именно, за да запази монополните позиции „Газпром“ реализира в момента концепцията за управляема или "насочена" диверсификация на пазарите на Централна и Източна Европа,

в която контролирано "отстъпва" свои дялове на свързани с него стратегически партньори в Европа, такива като Винтерсхал. Целта е да не се допуснат в региона външни играчи - от Каспийския регион, Близкия Изток, Средиземно море и Северна Америка.

И **накрая** - всички тези входящи потоци ще трябва да се преборят и с местния добив на природен газ в Черно море и естествения национален протекционизъм /пример Румъния/. Количествата може и да не са толкова мащабни като тези в Средиземно море, но са напълно съизмерими с равнището на потребление, а разходите по доставката несравнимо по-ниски.

Именно революцията в технологиите лиши природния газ от възможността да бъде използван като външнополитически актив. Това, което важи за „Газпром“, важи с още по-голяма сила за всеки нов играч на газовия пазар. Времената на радост и възклицания, които съпътстваха всяко ново откритие отдавна отминаха - пазарът е на купувачите и на конкурентните производители.

Напълно е възможно голяма част от откритите трилиони кубически метра природен газ в Средиземно море и на други места, да останат под земята още дълго време. Ако Европа не реши да заложи на природен газ за стимулиране употребата му в икономиката си, ако не разшири използването му в нови сектори и сфери, редица находища ще се окажат неконкурентни – особено при устойчиво ниските цени на горивото около и под 200 долара за хиляда кубически метра. Особено, ако трябва да разчитат на нова скъпа инфраструктура до клиентите.

В тези глобални процеси Югоизточна Европа има своето потенциално значимо място, но само ако разшири собственото си потребление, складовите са капацитети и ако най-вече работи координирано и заедно, за да предложи конкурентни условия за транзит до големите газови пазари в Европа. Което изключва скъпите гранд проекти, особено преди да са използвани всички възможности за пренос през съществуващи газопреносни системи. Битката за най-ниска цена на доставка и пренос до клиента ще принуди всички по веригата да изчистят разходните си структури от излишни несъщностни харчове.

Когато следващия път прочетете новина за поредното голямо находище някъде близо до нас, се поставете на мястото на "спечелилия" - твърде рано е за еднозначни изводи и най-вече за радост.

Бюрократични проблеми пред реформирането на сектора природен газ в Турция

By Aura Sabadus, 20 August 2015

Турският електроенергиен пазар постигна значителен напредък, след като ICIS /Консултантска компания, която има повече от 30-годишен опит в предоставяне на ценова информация, новини, анализи и консултации за купувачи, продавачи и анализатори/ преди пет години първа започна по-задълбочено отразяване на турския енергиен сектор.

Търговията на електроенергийната борса „ден-напред“, създадена през 2011 г., ще има още по-голяма роля, вероятно до края на тази година, когато съществуващите търговски операции на PMUM /Piyasa Mali Uzlaştırma Merkezi - Център за електронна търговия / ще бъдат прехвърлени на новата борса EPIAS /Това ще бъде в съответствие с наскоро промененото законодателство за електроенергийни търговски операции. По неофициална информация, акционерната структура на EPIAS ще бъде: 30% от акциите ще бъдат разпределени на оператора на електрическата мрежа TEIAS, 30% за частни електроенергийни и газови компании. Останалите 40% ще бъдат разпределени към Истанбулската фондова борса. Отбелязва се, че EPIAS също ще включва платформа за търговия с газ

„Ден-напред“, но BOTAS /виж # 142/ няма да бъдат включени в акционерната структура на EPIAS. Извънборсовата електроенергийна търговия с нови по-високи нива на ликвидност нараства, без да се отразява само покачване на физически изтъргуваните обеми, благодарение на идващото он-лайн поколение, но също и на растящия стремеж към дружества в риск и растеж. Регулаторният орган EPDK се стреми да работи с частния сектор като решава присъщите проблеми.

Има все още напълно оправдани жалби за липса на прозрачност на данните, или страхове, че държавните фирми могат да имат достъп до информация, която частният сектор не може да види. Въпреки това, тъй като пазарът се развива, както и натискът за по-голяма отчетност расте, тези въпроси вероятно ще изчезнат.

Същото не може да се каже за газовия сектор на Турция, където напредъкът, или дори подобие на напредък, остава неуловим.

Две години след като стартира идеята за балансиращ пазар, проектът все още е на ниво обсъждане. Въпреки че по-голямата част от частните фирми в газовия сектор подкрепя идеята, има редица компании, макар и малцинство, които са против него.

Създаването на балансиращ пазар е не само трамплин към пазарна либерализация, но най-важното, може да бъде основен инструмент в създаването на ефективна система за природен газ, „имунизирана“ срещу рискови смущения. Както показва опитът, през последните години Турция е принудена да прави съкращения на

природен газ, почти всяка зима. И все пак много малко е постигнато за ограничаване на подобни явления, макар че за всички заинтересовани страни е напълно наясно, че прекъсванията вредят на икономиката и възпират инвестициите.

Има три фактора, които блокират напредъка: бюрократична опозиция на промяната, политическа нагласа към централизация и външен натиск.

Склонни към бюрокрация

В прехода от централизирана икономика към свободни пазари изключително трудна задача е преоткриването на бюрокрацията в различните сектори. Такъв е случаят в Турция, където държавните служители в сектора на природния газ, се придържат към статуквото и използват рутината в тяхната работа, за да си гарантират сигурен и безопасен доход.

Обширната либерализация и приватизация в програмата на Маргарет Тачър, започнала през 1980 г., се сблъска с ожесточена съпротива на бюрократичните елити, които се бориха за подялба. British Gas, по това време за Великобритания вертикално интегриран производител /В микроикономиката и управлението, вертикалната интеграция е договореност, в която веригата за доставки на дружество е собственост на това дружество. Обикновено всеки член по веригата за доставки произвежда различен продукт или (пазарно-специфични) услуги, като и продуктите се комбинират, за да се задоволи обща необходимост. Това контрастира с хоризонталната

интеграция. Вертикалната интеграция се описва също и при стиловете на управление, които се отнасят към големи части от веригата на доставки не само в рамките на общата собственост, но също така и в една корпорация; системата е важна за насърчаване на растежа и финансовата ефективност в бизнеса/, превозвач и доставчик на природен газ, точно като е в момента BOTAS /виж # 142/ за Турция, не беше склонен да се откаже от своя пазарен монопол.

Освен това, съществува и въпросът за заетостта

В интервю за ICIS, високопоставен представител на турското правителство признава, че трудностите пред реформиране на компанията BOTAS по начин, който би позволил отделяне и създаване на ефективни, пазарно-ориентирани структури от нея, произтичат също и от липсата на гъвкавост на трудовото законодателство, което прави трудно да се наеме и отговорен персонал.

Сблъскват се в безвкусна комбинация закостенели трудови закони и тремава държавна бюрокрация, а новото турско правителство, от което ще се иска да направи основен ремонт на газовия сектор, ще имат особено труден път.

И все пак промяната се случва – свидетели сме на примери от Мексико и Украйна, които въпреки дълга история на затворени, непрозрачни газови сектори, наскоро въведоха реформа и в резултат – се намали размерът на държавния монопол.

Вътрешен и външен натиск

Ако промяната се случи, въпреки присъщите трудности, тогава какво предизвиква промените? Краткият отговор на този труден въпрос би довел до комбинация от вътрешни и външни фактори в определен момент във времето.

Например, Украйна стартира реформата в газовия сектор, след като дисфункционално дотираше системата и я докара близо до фалит. От друга страна, нарастващото политическо влияние, упражнявано от Брюксел след отстраняването на подкрепяния от Москва президент Виктор Янукович, също играе роля. Организации като на Енергийната общност например, която има за цел да разшири вътрешния енергиен пазар на ЕС към Югоизточна Европа, са също средство за подпомагане на Украйна, да включи либералните принципи на третия енергиен пакет на ЕС в своите собствени закони, с цел да отвори газовия си пазар.

Младото поколение политици в Мексико, които дойдоха на власт през 2012 г., както и въздействието на по-евтин газ, добиван в съседна на САЩ и Канада държава, благодарение на развитието на технологиите за шистов газ, ускориха натиска върху Мексико, за да приеме реформата на пазара, за да си възвърне петролната и газова конкурентоспособност и да се възползва от новите възможности за отваряне на пазара.

В Турция също така се наблюдава подобна комбинация от фактори, когато през 2002 дойде на власт ново поколение политици, които се ангажираха с извършване на

реформа на пазара. Имало е и външен натиск, като например изискванията на ЕС към страните кандидатки, каквато е Турция, за либерализиране на енергийния сектор.

И все пак, реформата е неуловима в газовия сектор на Турция. BOTAS, точно като в Украйна Нафтогаз, се бори под тежестта на системата от тромави субсидии, докато малките в частния газов сектор водят битки за оцеляване. Защо в Турция се получава различно?

Изпълзваща се реформа

Има два фактора, които се открояват и които са безспорно свързани.

Първо, за турците може да се окаже трудно да се откъснат от държавата "майка", която се грижи за своите граждани. Аргументът може да е бил верен преди десетилетие, когато икономиката е била централизирана.

Все пак, по-голямата част от приватизационната програма, инициирана от мнозинството от Партията на справедливостта и развитието /АКР е социално консервативна политическа партия в Турция. Тя се опира на традициите на ислямизма, но официално се е отказала от тази идеология в полза на "консервативната демокрация". /след 2002 опровергава култа за държавата "майка". Въпреки това, един от малкото сектори, които не са били либерализирани, е газовият сектор.

Това е свързано с втория фактор, а именно – външен натиск върху енергийната сигурност на Турция. Чрез запазване контрола върху газовия сектор, държавата запазва контрола

над нейната сигурност. Уязвимостта на Турция, главно е в липсата на петролни и газови ресурси и зависимостта ѝ от вноса, което е причина за политически игри в несигурния регион. Това може да е една от причините, поради които регулаторът EPDK настоява за разрешително за всяка молекула газ, който влиза в страната.

По ирония на съдбата, въпреки настояването на държавата за запазване на централното командване на газовия сектор, за да гарантира своята сигурност, енергийната сигурност на Турция е слаба.

Разбира се, не трябва се подмине и факта, че при запазване на контрола върху сектора на природния газ, управляващият политически елит не е в състояние сам да се справи с външния натиск, но също така и че е в позиция да консолидира вътрешната си власт чрез газови субсидии за електората си.

Както изглежда, в Турция ще се провеждат предсрочни избори по-късно тази есен, след като коалиционните преговори не успяха, и всеки неизбежно си задава въпроса, дали новото правителство ще намери сили да изведе газовия сектор от административния бюрократичен апарат и да го отвори за частния сектор.

Ще може или няма да може

Но след това, винаги има шанс за „добра“ криза, която не трябва да бъде позволено да пропадне....

**СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).**

Кюрдистан продължава да повишава износа на собствен петрол

FREE WEEKLY REPORT, August 28, 2015

Кюрдистан продължава да повишава износа на собствен петрол, напук на централното иракско правителство в Багдад.

След като правителството спря да прехвърля средства към регионалното правителство на полу-автономния Кюрдистан (KRG) в Северен Ирак, KRG не е имало друг избор, освен да търси собствено финансиране.

Financial Times съобщава, че Кюрдското регионално правителство е спечелило \$ 1.5 милиарда от продажбата на петрол през последните два месеца, крайно необходими приходи за Кюрдистан, който не само не е успял да възстанови разходите на частните петролни компании, работещи в рамките на границата иракски Кюрдистан, но и за заплати на кюрдските войници, борещи срещу Ислямската държава в Ирак и Леванта/ ISIS/.

Кюрдистан е все още в правен вакуум, когато става въпрос за международни продажби на петрол, но увеличаващите се петролни търговци са решили да правят нарастващ бизнес в региона. Подобно развитие новоизлюпената икономика, независимо от иракската държава, е имало и друг път. Миналата година Кюрдското регионално правителство се опита да продава петрол от танкери, които пътуват до САЩ, но прекрати

тази практика, след като Багдад използва правната система на САЩ да блокира продажбите.

Тази година е различно

Един от най-големите купувачи на петрол от KRG е държавата Израел, която купува през последните месеци от Кюрдистан три четвърти от внасяния петрол.

Между другото, и други страни са показали готовност да купуват кюрдски нефт, включително Италия, Франция, Гърция. Тези сделки са били тайни, но са възможни, защото големите петролни търговци като Vitol и Trafigura имат решения да работят с Кюрдското регионално правителство.

С цени на петрола, удрящи нови дъна, финансовото състояние на Багдад се влошава, въпреки че Ирак през последните месеци е увеличил износа. В обзиромото бъдеще иракското правителство, вероятно, няма да бъде в състояние да спре Кюрдско регионално правителство да е износител на петрол.

Междувременно зачестиха експлозиите в енергийни инфраструктури в Турция, като турските официални лица обвиняват кюрдските бунтовници. Кюрдската работническа партия (ПКК) даде изявление в средата на юли, в което обясни, че зачестилите нападения са в отговор на нарушения от страна на Турция на двустранното споразумение за прекратяване на огъня. Атаки е имало почти всеки ден, тъй като Анкара е започнала въздушни удари срещу лагери на ПКК в Северен Ирак като реализиране на казаното на 24 юли от

премиера Ахмет Давутоглу за "синхронизирана борба срещу тероризма".

И други енергийни инфраструктури се превърнаха в мишени. Азерският газопровод „Шах Дениз“ и иранският газопровод, които пренасят общо 16 милиарда кубически метра газ/ годишно, бяха нападани в рамките на миналия месец.

Събитията влошават и без това крехките отношения между кюрдите в югоизточна територия на Турция и турското правителство.

Евтиният втечен природен газ /LNG/ направи от Катар нова енергийна суперсила

Stanley Reed

Температурата е около 38 градуса по вълнолома, тук, където набор от тръби са свързани с гигантски кораб с червен корпус. Но влагата във въздуха замръзва върху тръбите и се лющи, създавайки илюзия на вихрушка от сняг в началото на лятна вечер.

Неуместната гледка е обичайна за катарския кораб Al Rekaayat - танкер, който пренася ледено гориво, известно като втечен природен газ. /Брутен тонаж: 136 168, пълна товароподемност: 107 165 тона, или 217,000 кубически метра газ, около 7,7 милиона кубически фута, на стойност около \$ US 30 милиона до \$ US 40 милиона по днешни пазарни цени, дължина x ширина: триста и шестнадесет м x петдесет и

един метър, година на построяване в Южна Корея: 2009/

Природният газ, охладен до минус 162 градуса, се превръща в течност с една малка част от първоначалния си обем. Процесът е преоформил бизнеса с природен газ, което позволява горивото да се изпомпва на кораби и да се изпращат по целия свят.

След като инвестира десетки милиарди долари в този бизнес, Катар е в челните му редици. Танкери Al Rekaayat, част от автопарка на емирството, управляван от Royal Dutch Shell, пътуват до Фуджан /Fujian/ в Китай и Йокаичи /Yokkaichi/ в Япония, както и до Дубай и Милфорд Хейвън в Уелс.

Скоро, след като зареждането приключва, четири влекача извеждат танкера. "Очаквам да бъде в северния канал около полунощ," каза индийският капитан Veerasekhar Rao Muttineni по радиото, докато корабът се пуска по водите на Персийския залив. Четири дни по-късно, той акостира в Hazira на западния бряг на Индия.

Някога беден народ, чиято икономика е зависила от риболов и събиране на перли, днес Катар е сравнително нов гигант в глобалната енергийна търговия.

През 1970 г. Shell открива в катарски води най-голямото находище на природен газ в света, наречено полето North. Но по онова време не е имало газов пазар. Потенциалните клиенти в Европа са твърде далеч, за да се достигнат чрез тръбопроводи, обичайният метод, който Shell е използвал.

По примера на Малайзия и Индонезия, Катар и тогавашният емир Hamad bin Khalifa al-Thani, започват в средата на 1990 г. да промотират втечен природен газ /LNG/. Exxon Mobil е бил важният ранен инвеститор; Shell, Total и ConocoPhillips скоро са го последвали.

Една трета от световното производство на втечен природен газ

Катар и енергийните му партньори издигат бизнеса на ново ниво чрез разработване на много по-големи и по-ефективни инсталации. Миналата година Катар е произвел около една трета от всички втечен природен газ, въпреки че Австралия и Съединените щати имат големи амбиции за износ.

Това е доходен бизнес, който е направил Катар най-богатата страна в света по приходи от това производство на глава от населението. Въпреки че икономическият растеж на промишлеността наскоро бе нулев по целия свят обемите са се увеличили, грубо, четирикратно в последните две десетилетия - до около 240 милиона метрични тона годишно, което представлява около една трета от общия износ на газ. Годишните продажби са на стойност около \$ US 180 млрд.

"С пълното развитие от Катар, LNG технологията навърши пълнолетие", казва Майкъл Стопард, главен стратег за газ в IHS, фирма за маркетингови проучвания. "Катар направи от LNG изключителен бизнес - по-големи проекти, по-големи кораби, по-големи обеми и много по-голяма, глобална следа".

Ras Laffan - пустинен нос на около час път с кола от столицата на Катар, Доха, покрит като таралеж с цистерни, тръбопроводи и други съоръжения за преработка на газ. Природният газ идва от офшорни /извън брега, във водата/ сондажи, след това преминава през серия от охлаждащи устройства, които пречистват горивото и го охлажда до течна форма. Qatar Gas и RasGas са две компании, изнасящи от емирството, които притежават 14 от тези съоръжения.

"Ние натискаме R&D /Научно-изследователска и развойна дейност, известна в Европа като научни изследвания и технологично развитие, общ термин за дейности във връзка с корпоративни или правителствени иновации/, за да се направи още една крачка напред, за да увеличим размера", казва Ibrahim Wawazir, изпълнителен директор на Qatar Gas, пред група посетители, облечени в оранжеви огнеустойчиви костюми около Qatargas 4, една от най-големите и най-модерни инсталации. Тя се простира в продължение на три пети от една миля. /Единицата миля е мярка за измерване на разстояние, една от единиците на имперската система. Обикновено се смята, че думата е произлязла от латинската фраза mille passus, която означава „хиляда (двойни) стъпки“ и се свързва с изминатото от римски войник разстояние, когато левият му крак хиляда пъти е докоснал земята при ходене. В САЩ и Обединеното кралство под „миля“ най-често се разбира т. нар. сухопътна миля, наричана още „международна“ или „статутна“ миля (съгласно БДС ISO 31-1), равна точно на 5 280 фута (1 609,344 m) / Почти е

невъзможно да се изгради LNG в този мащаб", каза Wawazir.

Малка част от разходите на САЩ и Австралия

С възможността да се добиват и обработват такива огромни количества газ, Катар може да поддържа разходите си ниски. IHS прогнозира, че това струва около \$ US 2 за милион британски термални единици, стандартна мярка природен газ, за да добиват и втечняват газ в Катар. За сравнение с разходите за планираните проекти за втечняване в САЩ, Източна Африка и Австралия: те са от \$ US 8 до \$ US 12. Структурата на ниската цена позволява Катар да бъде по-пъргав и да прави пари, дори в условията на настоящите ниски цени.

Катар първоначално е планирал да достави голяма част от неговия LNG в Съединените американски щати и в Европа, но плановете и надеждите не са се оправдали, заради бума на шистовия газ в Северна Америка. Вместо това, три четвърти от катарският газ миналата година течеше към азиатски страни като Китай, Индия и Южна Корея. Япония е най-големият клиент на Катар, след 2011 г. и трагедията във Фукушима, след като поколения електрически компании в страната преминаха на газово гориво.

Обръщането на Катар към Азия е като огледало за широките търговски отношения в петролната индустрия. През последните години производителите от Персийския залив, като Саудитска Арабия, Ирак и Иран, са все по-фокусирани върху Азия, където търсенето на внос на енергия се увеличава. Катар е в добра позиция да задоволява

азиатските пазари, особено в Индия, към която танкерите плават само няколко дни през Арабско море.

Жизнено важна част от усилията на Катар е новата флотилия от танкери, които са значително по-големи и по-ефективни, в сравнение с предишните модели.

Твърде бърз за пирати – надяваме се

Танкерът Al Rekaayat е учудващо бърз за такъв голям кораб. Той пътува със скорост около 18 възела, с която екипажът маневрира твърде бързо, за да не може лесно да се качват пирати.

И все пак, членовете на екипажа са предпазливи. Още първата сутрин на рейса членове на екипажа, носещи тежки кожени ръкавици, подпънки и каски, подсилени с бодлива тел и водни оръдия, се пазят от пирати. "Това препоръчват добрите практики", казва индийският капитан Veerasekhar Rao. "Наблюдаваме с подозрителни очи."

По-късно същия ден, корабът влезе в тесния Ормузки проток – между Оманския залив и Персийския залив, в източния му край. Rao е на моста, с навигатор Ервин Маркович и двама членове на екипажа, сканира се с бинокъл за проблеми. От ляво беше Иран, от дясно се извисяваха скалистите брегове на Оман.

Ормузки проток е проток, през които се осъществява около една трета от износа на петрол по вода в света. Екипажите пътуват през него с чувство на безпокойство. Високите обеми на морския трафик,

комбинирани с тесните морски пътища, увеличат риска от сблъсъци. Само няколко седмици преди това пътуване, товарен кораб е бил задържан от ирански военен кораб.

Най-голямата опасност, казват експерти, е, че течността може да изтече, да се разшири в запалими, задушливи облаци. Специален кораб като Al Rekaayat за превоз на втечен природен газ има специални резервоари, проектирани да сведат до минимум вероятността от течове.

Принудително предпазливи

LNG изисква маниакални предпазни мерки, строга дисциплина и сигурност. Правилата на Shell забраняват използването на мобилни телефони или фотоапарати, които биха могли да предизвикат експлозия на палубата. Алкохолът не е разрешен. Членовете на екипажа рядко излизат навън, освен по работа.

Мирослав Ахметович, главният разпоредител, прекарва голяма част от работния си ден в една стая за наблюдение на товара от втечен природен газ чрез екрани, които отчитат показатели като налягане и обем. През няколко часа той, оборудван със специално защитно облекло, излиза на палубата, за да види, всичко ли е наред.

"Искам да се уверя, че моето видеонаблюдение отговаря на реалността", казва Ахметович, подчертавайки постоянната бдителност, която Shell изисква.

На повече от един ден път от Индия, екипажът на кораба вече се готви за

акостиране. Ахметович постепенно започва да отваря клапаните на резервоарите за втечен природен газ, оставяйки студената течност постепенно да охлажда тръбите така, че те да се справят с внезапната студенина. „Ако те се третират брутално, може да се счупят“, казва той.

Rao стоеше на мостика с друг моряк пред таблото за управление за тестване на двигателя и кормилното управление. Той дори опитва пълен обратен на моторите, което може да бъде необходимо в случай на авария. На събирането на екипажа около него, той предупреждава да се отделя специално внимание на разтоварването на горивото така, че да няма грешки.

Индия не може да получи достътъчно

На четвъртия ден, Al Rekaayat с лекота преминава през тесния вход на пристанището и спира на най-модерния терминал. От там, по тръби горивото от кораба се отвежда до две големи цистерни за съхранение, които подават течността в една дълга поредица от цилиндри и други съдове. Флуидът постепенно се затопля и се превръща обратно в газ така, че да може да се влее в Индийската газопреносна мрежа.

В района на терминала е почти безупречно чисто, персоналът е облечен в чисти сини униформи. Извън вратите е друг въпрос. Камиони пътуват по кални пътища, покрай които се виждат паянтови навеси. Семейства живеят под мостовете, примамени от надеждата за работа в околните фабрики.

Nilay Vyas, генерален мениджър на Hazira /Hazira Port или Surat Port, е терминал за

втечен природен газ в дълбоки води и мулти-товари в дълбоки води на пристанище около 20 мили югозападно от гр. Surat, Индия, построен е от Hazira Port Private Limited. Съоръжението за LNG е оперативно, а портът за товари е в процес на разработка/, казва, че тръбопроводите в земята, извън терминала, се наблюдават от оптична система, която „ще даде сигнал в случай на нерегламентирана намеса“. Също така патрул излиза най-малко четири пъти на ден, казва той, за да се провери лично.

Shell, която е направила доста по-голям газов залог, отколкото някой от нейните конкуренти, открива терминала в Hazira през 2005, съвместно с френския гигант Total като младши партньор. Замисълът на съвместната компания е терминалът да предоставя гориво на електроцентралите и заводите в бързорастящите в близост индустриални зони.

В началото Shell се бори да намери клиенти, докато газоразпределителната система на Индия е разширена и Hazira се свързва с нея.

Сега индийската икономика расте с голяма бързина и страната е изправена пред недостиг на енергия. Клиентите, казва Shell, се редят на опашка и гледат на LNG като на чист, надежден източник на енергия. Maarten Wetselaar, ръководител на бизнеса с газ в световен мащаб в Shell, е заявил, че съоръженията за приемане и обработка на газ в Hazira, са "напълно разпродадени".

"Дори и да ни помолите на колене за пролука, казва той, "аз не мисля, че в следващите 12 месеца бихме могли да приемем друг корабен товар".

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Total се отказва напълно от проучванията за шистов газ в Дания

August 18, 2015

Датската енергийна агенция в свое изявление от 17 август 2015 г. съобщи, че Total се отказва напълно от проучвателни работи за шистов газ в находището Vendsyssel-1 в Северозападна Дания.

Сондажът, който 80% е собственост на Total и 20 % на Датската държавна петролна компания Nordsofonden, потвърди наличието на газ, но дебелината на продуктивния хоризонт е по-малка от очакваната.

"Резултатите не отговарят на очакванията на двата партньора за запасите и за дебелината на пласта", казва агенцията.

"Няма да се извършват бъдещи работи по сондажа, който сега е постоянно затворен".

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Повечето от природния газ, консумиран в Съединените щати се добива в страната

Добивът на сух газ в САЩ и потреблението му може да се датира от 1986 година. /Природният газ се състои от множество въглеводороди като метан, етан, бутан и пентан. Когато в него има висока концентрация на метан, газът се счита сух. Когато природен газ съдържа етан, бутан, пентан или природен бензин, наричани общо течности или кондензати, газът се приема за мокър. В Съединените щати сухите газове са дефинирани като тези, които съдържат по-малко от 0.1 литра кондензати на 1000 кубични фута добит газ; Газокондензатите в момента са по-ценни от природния газ и обикновено следват цените на петрола.

За да се извлекат газокондензатите, мокрият природния газ се транспортира през тръбопровод до инсталация за преработка. В инсталацията течностите се извличат първо от природния газ и след това се разделят на техните основни компоненти.

За да отделят етан и други по-леки въглеводороди, рафинериите често охлаждаат природния газ, чрез което се получават етан и други по-леки газове, които се променят в течност, докато метанът остава газ. За отделяне на пропан, бутан и други по-тежки въглеводороди от природния газ, рафинериите използват фракциониране, който се основава на различните точки на кипене на въглеводородите. Всеки въглеводород кипи при различна температура.

Някъде може да прочетете и че сух газ е готовият, готов за продажби (предимно метан) в края на процеса./

След 1986 г., потреблението започва да изпреварва производството и вносът на природен газ в САЩ се увеличава, за да се отговори на търсенето на горивото.

След спад от 5 години, започващ през 2001, добивът се е увеличил от 2006 до 2014, когато добивът на природен газ в САЩ достигна най-високата си точка. Увеличаването на добива е в резултат на по-ефективни и рентабилни сондажни и производствени техники, по-специално добив от шисти, пясъчници, карбонати и други геоложки формации. През 2014 г. в САЩ добивът на сух природен газ е равен на около 96% от потреблението на природен газ в САЩ.

Пет щата формират около 67% от общия добив на сух природен газ в САЩ през 2013:

- Texas (28%)
- Pennsylvania (13%)
- Louisiana (10%)
- Oklahoma (8%)
- Wyoming (7%)

Добив на природен газ извън бреговите зони/офшорни зони

Въпреки че повечето от сондажите за природен газ и петрол в САЩ са на сушата, някои от тях се пробиват на дъното на океана във водите край бреговете на САЩ. Американските щати имат юрисдикция върху природните ресурси в рамките на три морски мили от тяхната брегова ивица, с изключение на Тексас и на западния бряг на Флорида, където държавната юрисдикция се простира до девет морски мили. Федералното правителство запазва собствеността върху ресурсите покрай тези граници, и може да отдава под наем някои площи за добив на

нефт и природен газ. Повечето от US-добива на природен газ в морето се среща във федералните води на Мексиканския залив, където около 5% от сухия US-природен газ е бил добит през 2013.

Повечето американски внос на природен газ е от Канада

През 2014 96% от нетния внос на природен газ чрез тръбопроводи идва предимно от Канада, а 4% е внос чрез танкери на втечен природен газ (LNG).

Допълнителни доставките на природен газ

Допълнителните доставки на природен газ включват доменен газ, пречистен газ, пропан-въздушни смеси, и синтетичен природен газ (*природен газ, направен от петролни въглеводороди или от въглища*). Тези допълнителни доставки се равняват през 2014 г. на около 0,2% от потреблението на природен газ в САЩ.

Най-големият източник на синтетичен природен газ е завод Great Plains Synfuels Plant in Beulah, Северна Дакота, където въглищата се превръщат в газ, с качества на природен газ за разпространение по тръбопроводи.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Измамите със слънчева енергия са тъмната страна на Ню Йорк

Tom Shepstone, 2015

Измамите със слънчева енергия са вече част от същността на щата Ню Йорк, задвижвани от комбинация от мръсни пари, политическа некоректност и изумителна корупция.

Дълбините на невежеството на губернатора на щата Ню Йорк Андрю Куомо и политическата му коректност /това не е въпрос на така наречената политическа коректност, но на социално приличие – което явно, според автора, му липсва/ не познават дъното, а корупцията, която определя този човек, по същия начин, не познава горни граници.

Говорили сме много /авторът има много публикации по тази тема/, че огромни суми пари се пренасочват към приятели на Андрю Куомо за соларни енергийни измами.

Големият Lachlan Markay от *Washington Free Beacon* /медия/ е направил повече, отколкото други, за да представи мръсните пари, които стоят зад fractivist /анти-фракинг/ организацията на боса, известна като Енергийната фондация. Неговата последна история, озаглавена "Лобисти за зелена енергия зад нова индустрия с нестопанска цел", разобличи как всички дейности и пътища водят към Андрю Куомо.

Последната история на Markay демаскира група с нестопанска цел, известна като 38 North Solutions /„38-Северни Решения“/, като я описва по следния начин:

Чисти технологични компании финансират сектор с нестопанска цел на зелени енергийни лобисти, които действат в

рамките на части от данъчния кодекс, запазени за организации за "социално подпомагане", но изглежда работата им е насочена към управление на държавни поръчки за своите дарители.

Подробностите за новата група са оскъдни, отчасти, защото тези лобисти не поддържат копия от документацията. Те са правно задължени да я предоставят за публична инспекция при поискване. Какво е особено интересното в списъка с клиентите на „38-Северни Решения“. Тук могат да бъдат намерени Енергийната фондация, за която се подозира, че е основен финансов донор на fractivist /анти-фракинг/ дейност, заподозряна в насочване на руски долари в тези кампании, но и една компания, наречена SunEdison, която е друг приятел на Андрю.

SunEdison работи под различни имена, а в действителност, включва една компания, наречена First Wind, която също се появява в списъка на клиенти на „38-Северни Решения“. Друго име, с което той оперира е SunEdison Government Solutions LLC, според него SEC 10-K и това е един от получателите на мръсни пари за солари от Куомо. SunEdison после послушно се появява, за да аплодира „лидерството“ на губернатора. Търсейки в Google “SunEdison Government Solution LLC”, ще откриете, че SunEdison е навсякъде, осигурява правителствени грандове, като преследва субсидирани соларни проекти.

Това е в основата на действията на „38-Северни Решения“, на онова, което очевидно прави за своите клиенти; помага им „да стъпват по пари“ от нечестните губернатори,

експлоатиращи стари приятели с капиталистически схеми, за да изградят своя собствена база на властта и богатството.

Това просто е още една лобистка фирма, регистрирана самостоятелно. Но същевременно тя лобира за едно формиране, известно като "Проект за чиста енергия и иновации", което, изненадващо, има същия адрес и чиито записи показват, че е под грижите на Джефри Крамър, един от съоснователите и партньори на 38 North Solutions. Това ново предприятие, което очевидно е организирано като 501 (в) 4 - организации с нестопанска цел, което означава, че може да работи и се освобождава от данъци, въпреки че дарения за него няма да има */Бел.ред.:Обикновено това са групи, организации с нестопанска цел, включително и гражданските лиги или местни доброволни служби, наричани групи за "социално подпомагане", с предназначение да рекламират социални каузи. "501 (в)" е наименование на IRS в данъчния кодекс за нестопанските групи, а (4) е подраздел на групи, с които ни занимава тук публикацията/*. С други думи, лобистката фирма 38 North Solutions се възползва от възможността да събира и харчи пари за насърчаване на собствен соларен бизнес и този на своите клиенти като "с нестопанска цел". Тези хора използват правителството по всеки възможен начин.

Един от проектите на SunEdison за нова слънчева система за генериране на електричество е за бившия сайт на сметището на Саратога Спрингс /Saratoga Springs/. Тя ще произвежда достатъчно

киловатчаса (средно по 3,0 милиона годишно за период от 20 години), за да служи на около 300 домакинства. Местните еколози наричат проекта "печеливш", но това едва ли е случаят с други проекти, ако някой задълбае в разходите. Ето един откъс от планирана поръчка на SunEdison с общината:

<u>SCHEDULES</u>	
I. <u>Schedule 1: Description of Premises and System</u>	
Solar System Premises:	[WEIBEL AVE, SARATOGA SPRINGS, NY 12866] [to be updated with the specific metes and bounds description of the location of the System]
Anticipated Rebate or Subsidy	\$.56/W from NYSERDA
Solar System Size:	2598.48 kW (DC) (representing an initial estimate, which may vary depending on the final design of the System)
Scope:	Design and supply grid-interconnected, ground mounted solar electric (PV) system.
Module:	MEMC 325W or equivalent

0,56 долара/W за отстъпки или субсидиране в размер на почти \$ 1.5 милиона, или около \$ 5,000 на домакинство; субсидия, плащана от други данъкоплатци от Ню Йорк, в чиито електрически разходи е включена такса за подкрепа на тази глупост. Такива са измамите със слънчева енергия на „38-Северни Решения“, разкритието за които ще помогне истината да стигне до останалата част на Ню Йорк и, даже по света. Не става въпрос за слънчеви системи, но по-скоро за правителствена система.

Несъмнено, новият „Проект за чиста енергия и иновации“ сега ще събира пари от заинтересованите страни за насърчаване на повечето от тези неща и едновременно с това се бори с фракинга. Ще бъде скрит под чадъра, на тъмно, като дейност с „нестопанска цел“, за която е трябвало да бъдат ангажирани в "социални" дейности.

Ние никога няма да разберем дарителите, но можем да бъдем сигурни, че фондацията Energy ще бъде някъде на заден план, все пак. Проектът със сигурност не се нуждае от „38-Северни Решения“ - не от техните пари, връзки и мисия. Не, появявайки се, „38-Северни Решения“ се нуждае от Фондацията Energy много повече, отколкото Фондация Energy да се нуждае от „38-Северни Решения“.

В същото време, слънчевите енергийни измами в Ню Йорк ще продължат, докато не свършат парите на други хора, по който начин тези неща винаги вървят.

Няколко членове на сдруженията са заявили, че изключват своите възобновяеми енергийни източници и гледат на тях със скептицизъм, но Андрю Куомо, разбира се, все още върви „с рогата напред“ и ще продължи да го прави толкова дълго, колкото може да му се размине.

ЦЯЛАТА СТАТИЯ МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

ENI откри голямонаходище на газ в Shorouk Block, разположен в морето на Египет

by Eni S.p.A., August 31, 2015

Италианската Eni SpA в свое прессъобщение събщи в неделя, че е направила откритие

от световна класа. В дълбоките води на Египет е достигнато свърхгигантско газово находище в сондаж Zohr 1X NFW. Мястото се намира в икономическите води /offshore/ на Египет в Средиземно море, на 4,757 фута дълбочина (1450 м), в Shorouk блок, съгласно подписан през януари 2014 г. договор за геологическо проучване между египетското Министерство за петрола и египетския Natural Gas Holding Company (EGAS) след международен търг. Това може да се окаже най-богатият източник на природен газ за цялата история на сондажите в Средиземно море.

Според съобщението на компанията, "супергигантското" находище Zohr съдържа потенциално 30 трилиона кубически фута (850 млрд. куб. м.) газ на площ от около 100 кв. км.

Находището се намира на 190 км отстояние от египетския бряг и е на дълбочина 1450 м в блока "Шорук".

Eni обяви, че незабавно ще създаде инфраструктура за уточняване на запасите и за разработка на находището.

"Това историческо откритие ще доведе до промяната на енергийния сценарий за развитие на Египет. Още повече се радваме, че това находище беше намерено в държава, която е наш стратегически партньор", заявява ръководителят на Eni Клаудио Дескалци. От края на 90-те години, от когато датират първите проучвания за газ в Средиземно море, бяха открити няколко находища в Израел и край бреговете на о. Кипър.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА
НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Ето кои са 9-те най-големи газови находища в света

Финансовият портал finanzen100.de подреди 9-те най-богати газови полета на Земята.

Вижте ги:

9. Гронинген, Холандия

Находището е открито през 1959 година, него са скрити 2100 кубични километра газ. Разработват го компаниите Shell и Exxon Mobil, но от 2014 година работите по него са спрени, след като се доказва, че те водят до увеличение на земетресенията в страната.

8. Хаготон, САЩ

Това е най-голямото находище в САЩ, простира се в три щата - Тексас, Канзас и Оклахома. Сондажите започват през 1928 година, а залежите възлизат на 2300 кубични километра.

7. Заполярни, Русия

От 20-те най-големи находища на газ в света 7 са в Русия. В Заполярни е третото по големина. Намира се в Сибир и се разработва от „Газпром“. Открито е през 1965 година и съдържа 2700 кубични километра газ.

6. Галкиниш, Туркменистан

Това е най-новото газово находище в света. Открито е през 2006 година, но се разработва едва от 2013 година. В него се намират 2800 кубични километра газ и 300 милиона нефт. На него работят Hyundai Engineering и британската Petrofac.

5. Щокман, Русия

Открито е през 1992 година и е първото голямо газово находище, което се намира

под вода, вместо на суша. Находището съдържа 3100 кубични километра газ.

4. Хаси Р'Мел, Алжир

Полето съдържа 3900 кубични километра газ и е открито през 1956 година. Голяма част от газта отива чрез газопровод директно в южна Европа.

3. Ямбург, Русия

Третото най-голямо находище в света е отново в Русия - 3900 кубични километра газ, разработвани от „Газпром“. Открито е през 1969 година, но се разработва от 1986 година.

2. Уренгой, Русия

И второто по големина е в Русия - 6300 кубични километра газ, открито през 1966 година, но разработно едва през 1978 година.

1. Южен Парс / Северен Дом, Иран/Катар

Най-голямото находище в света си разделят две страни - Иран и Катар. В него има 35 000 кубични километра газ.

**Индикативна
„справедлива“ цена на
дизела и бензина за
седмицата 07.09-13.09
август?**

През тази седмица изтича триседмичния срок, в който трябва да се отчетат едни от най-ниските равнища на цената на суровия петрол, който е купен, преработен, складиран и вече доставен на бензиноколонка. Нащата препоръчителна цена остава в рамките на около 1,95 лева за литър. При тази цена всички по веригата на

добавената стойност запазват средните маржове за индустрията за 2014.

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на нефт и газ. Проявилите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да

получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимир